

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου
1899

Εὐγενεστάτη Κυρία,
Τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν, δὲ
ἣς μοι ἀνιχνεύετε τὴν Ὑψι-
λὴν Διαταχὴν τῆς σεπτῆς ἡ-
μῶν Ἀνέστης, ἵνα ἐξετάσω
τὸ εἶδος μέρος τὸ συμπερθεῖν
αὐτὴν χάριν μεταρρώσεως τῶν
Εὐαγγελίων καὶ συνειώσω
τὰ εἰς αὐτὴν παρατηρήσεις μου,
ἔχων προχθὲς καὶ ἀπομένοναι
πρὸς αὐτὴν σήμερον.

Τὴν Ὑψηλὴν τιμὴν, ἣν
ἡ εὐδοκία ὑμῶν Αὐτῇ Μεγαλει-
ότητι νὰ περιβλέχη καὶ ἐμεῖ καὶ

διὰ μόνου τῆς ἐντοχῆς Αὐτῆς
ταύτης, καὶ ἁλλοτὰ καζανῶ, χα-
ρᾶς δὲ καὶ ὑπερπληροῦ καὶ
εὐχαριστίας ὑπερπληροῦται
ἡ ψυχὴ μου ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὸ
τρισεβόστατον Αὐτῆς πρόσπε-
ρα.

Εὐχαβῶς παρὰ κλῆ, εὐγενε-
στῆς Κυρία, νῆ μοι ἐπιτραπῇ
εὐμενῶς, ἵνα ἐν τῇ πρὸς ὑμῶν ἐ-
πουρία παύτῃ πρῶτον καὶ οὐ πο-
θέχω τὴν ἀνταρκατικὴν ἐργασίαν
καὶ τὴν ἀνταρκατικὴν ἀποστέλλω, ἢ ἐπι-
στέλλω, ὅτι ὁ φείχω ὡς ὁρῶ ὁδοῦ
καὶ ἔχῃ διδάσκον καὶ ὡς ὑπὲρ
μοῦ Αὐτῆς πιστὸς καὶ φιλόπαιδος
ποχέτης πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἀνα-
σκῇ, τὴν εὐσεβεστέτην, ὁρῶ ὁδο-

Ἰστέτην καὶ θυροκλειστέτην τῶν
Βασιλευσῶν.

Οὐδ' ἄντροι πόναι, αἰδωφειῶς
δαπνέει καὶ ἡ ἄλλη παντοία κη-
δερονία, ἡ ἄγειδῶς κατεβάλλει
καὶ δεινυῶς ἐπισείνεται ὑπὲρ
τοῦ Ἑθνοῦ καὶ τῆς Ἑκκλησίας, ἐ-
αὖτε δὲ ἐπισπῶνται τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ Ἑθνοῦ σύμπαντος τὰς λυσι-
μῆτους εὐχοχίαις ὑπὲρ τοῦ ἀγα-
στοῦ Βασιλεῦς Αὐτοῦ Οἰκτου,
ὃς εἶνε δὲ καὶ μνηρέσουνο Αὐ-
τοῦ ἀχρηστοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἀλλ' ἡ εὐχερυνὴ καὶ πλῆρης
ἐπαύσεσις τῆς ὑψηλῆς τιμῆς,
ἡ καὶ εὐχὴ περιεβλήθην, ἐπε-
βάλλειται, ὡς ὕψος ῥάχιστος κα-
λῶς θυπρίτζε, καὶ τὴν δ' ἐρῶ
καὶ ἀπεκρίτητον ὑποχρέωσιν ἐκ

ἐπιτελέσω μετὰ προθυμίας ἡ προ-
φασίστου καὶ μετὰ πίστεως ἡ κριθεί-
ας καὶ ἐκτιμωμένης τῆς ὕψους
ἐντολῆς, ἐξ οὗ προσβλέπων πρὸς
τὰ πράγματα καὶ τὴν ἐκκλήσιν σου
καὶ ἡ ἡμετέρα. Οὕτω γὰρ οὐδὲν
ἔχει πικρῶς πιστῶς, ἐκτιμωμένης καὶ ἐν-
όρου τῆς ἐντολῆς τῆς Ἀνέστης
καὶ οὐδὲν ἀποδειχθῶς ἀνέστης ἀν-
τὶς ἡ πομπὴ τῆς ἀγίας
καὶ ἀρχαίων τῶν πραγμάτων
τῆς ἐφίμης.

Τῆς Βασιλείας πρὸς ἐνέπρος
ταχῶς οὐσὶς περὶ συρρώσεως ἐν
τῇ μετέφερσιν τῶν ἐκκλήσεων
παρατηρήσεων καὶ οὐδὲν περὶ συρρώσεως
τῆς ἐφίμης γυνήσιν περὶ αὐτῆς, γὰρ
δύναται καὶ συρρώσῃ περὶ τῆς
μετέφερσιν παρατηρήσεων καὶ γὰρ

να ὑποβάλω περὶ αὐτῆς γνώ-
μην, εὐρυτάτην καὶ ἀρχιδεσπό-
την, ἢ ἀπὸ μὲν τοῦ παρεχόμενου
Δικηγορίου εὐδὲλως ἀπαιτηγῶ
μένω πρὸς τὸν Σ. Μητροπολίτην,
ἀπὸ δὲ τοῦ φεβρουαρίου καὶ πρὸς
τοὺς ἀρχόντας, ἡγετοὺς, συνοδικοὺς καὶ
πρὸς παρχοὺς, τοπικοὺς, ἐκκλησιαστικοὺς καὶ
λαϊκοὺς καὶ περὶ ὧν ἀπὸ τινος δη-
μοσιεύω διὰ τοῦ τύπου πρὸς ἡμα-
τεῖαν ἰδέαν. Ἡ γνώμη αὐτῆς εἶνε,
ὅτι ἡ μετέφρασις τῆς Καινῆς Δια-
θήκης καὶ πᾶσι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
ἐν γενεῇ εἰς τὴν Νέαν ἑλληνικὴν
ἑλθούσαν καὶ ἐκείνην ἀναθεῖναι πρὸς
τὰ ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ περὶ
μετέφρασις εἰς τὴν λαοὺς ἐν-
δόχου γλῶσσης εἰς οἰκονομικὴν
καὶ στερῶσιν αὐτοῦ ἐν τὸς τοῦ ἐ-

νδ³,
ἐπ' ἐμνησίκα καθιερωμένου ν' ἀν-
γινώσκῃται δ' ἐροῦ καὶ ἐνός καὶ
κατὰ τὴν 2 πὸ τριῶν ἀδελφῶν ἐπ-
ανεμνησμένου καὶ 2 περιεργάζομαι
ἐπεξεργασμένη γυνή αὐτῆς
περί τῶν ποιούτων μετεργάζομαι
ἐπεπὶ πρῶτα ἐμνηστικῶν ἀπ-
ηγορευμένου καὶ 2 πρῶτον τῶν
παραδίδωσιν τῆς Ἐμνησίκα, μετὰ
δὲ 7) τὴν ψῆφον τῆς ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει Σύνοδος τοῦ 1638, 2) τὴν
Ἐκκλησιᾶν Ἐπιστολὴν Παρθενίου
τοῦ Α' τῆς κυρωθῆσεν καὶ ὑπὸ τῆς
ἐν Ἀλβανίᾳ Σύνοδος τοῦ 1642, 3) τὴν
ἀπόφασιν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπι-
δοσιθεῖς Σύνοδος τοῦ 1672, 4)
τὸ Ἐκκλησιᾶν γράμμα Γαβριήλ
τοῦ Γ', τοῦ 2 πὸ Χρυσοστόμου, 5)
τὴν Ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ἐχθρῶ-
τέρρην Ἱερεῖος τοῦ Γ', τοῦ 2-

α) πὸ Καίσαρὲα, 6) τὴν ἐπὶ Ἀν-
δρέου τοῦ Γ' ἐν ἔτει 1823 Σύνο-
δον γυνήκει, 7) τὴν τοῦ Γρη-
γορίου τοῦ Δ' τοῦ ἀπὸ Σερβῶν,
Συνόδου ἐχούμενον ἐν ἀπορρι-
χθῆ τῶν ἐπιπορευουσῶν ἑτερο-
δοξαστικῶν, ἀπορριπτικῶν ἐν ἔτει
1836, 8) τὴν τοῦ αὐτοῦ Γρηγορί-
ου ἐχούμενον περὶ τῆς ἐν τὸ ἑ-
κκοῦ μετεφθόσης τῆς Γραφῆς,
ἀπορριπτικῶν ἐν ἔτει 1839, 9) τὴν
νεοερωμένην συνέδον ἐν ἔτει
1841 Ἀντίρρηνσι Μακεδονίου τοῦ
Κυρίου μετροπολίτου καὶ τὴν
ἐν ταύτῃ ἐδοξαχθῆσαν ἐκφανή-
του πρώτου Μεσσηνίου ὁμοῦς
συνόδου νεοερωμένην, καὶ 10) τὴν
ἐν ἔτει 1835 Δελφίνου τῆς ἱε-
ρῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἐλλὰς δὲ περὶ μετεγέρσεως τῆς
παλαιᾶς Γραμμῆς εἶνε τὸ περὶ τῆς με-
τεγέρσεως ταύτης γήνηρ & ἀνα-
τιχέντως κενερίων καὶ χεχυρέ-
νων καὶ τὸ εἶρξον τῆς μετεγέρσεως
ταύτης ὑπὸ τῆς Ἑλληνοσύνης κενερίτ-
ται ἐπέρχον.

Ἐξ' ὅσων διατεχούσιν ἰσχύου-
σαι τοσούτοι ἀπαγορευτικαὶ τῆς
μετεγέρσεως τῆς Γραμμῆς καὶ τῆς
Μέλει ἐγγ' ἡλῶσαι διακρίσεις, ὅσας
ἐκκεντρώσας, ἐξ' ὅσων διακρίσεις καὶ
διακρίσεις αὐτὴν δεῖ ἢ κενερίων
διακρίσεις καὶ νέων πρὸς τῶν,
ἀπὸ ὑπερτέρου ἢ ὅσων κένου ἐχου-
σὺν τῆς γένεσιν, ἢ τοιαύτης μετε-
γέρσεως εἶνε πρὸς ἀποχύτως ἀπη-
γορευμένων. Οὐδε γὰρ δ' ἐκκεντρώ-
σας καὶ ἀρχὴ δύναται καὶ ἐπιτρέψῃ
καὶ πολλὰ ἐκκεντρώσας καὶ ἐκκεντρώσας ἐπι-

χάρις αὐτῶν ἐστὶν ἡ ἐπιτομή. Καὶ οὖν δὲ ἡ ἐπιτομή
στὴν ἀρχὴν προβαλλόμενος ἔχουσιν
τῶν ἐπιτομῶν ἢ ἔχουσιν πλάτος
στοιχείων, ἢ ὅσον ἐπιτρέψῃ ἢ ἐγ-
γύρῃ τὴν μετέωρον, περισ-
πῶσα τὴν ἐπιτομήν, ἢ περὶ
~~ἢ περὶ~~ τῆς ἐγγύρας οὐρούς
ὑποκαταστήσῃ δὲ ἡγεῖται, καὶ
καὶ διὰ τοῦτο συνεργήσαντες εἰς τὴν
ἐκτίθεσθαι καὶ χαλκῶς, ὁμοχόρους γὰρ
στὰς, ἐπὶ τὴν ἐκτίθεσθαι καὶ ἐπὶ τὴν
καὶ παρέχουσα χάρις ἐπιτομῶν
τοῦτο ἑτερογενήσαντες χρυσοῦς.

Οὐδὲ ἐπὶ δὲ καὶ ἔχουσιν ἐπιτομῶν
τῶν χάρις δὲ ἡ δὲ καὶ νῦν ἐκτίθεσθαι
στὴν τὴν ἐπιτομῶν τῆς ἐπιτομῶν
τῶν τῶν ἐπιτομῶν ἀρχῇ, οὐκ
αὐτῶν δὲ καὶ ἡ τῶν ἐπιτομῶν

πράσταις ἐφωσχυμέναις Μεγίστην ἔτι
κλυσίαν οὕτως ἔχοντες ὁμοῦ τοῦ
κλυσίου, ἥτις προβαλλομένης χάριτος
σπουδαίους καὶ κῆρος ἔχουσιν, οἵ
τινες καὶ εἰρῶσι τὴν δύναμιν καὶ
τὸ κῆρος εἰς ἐκείνου τοῦ χάριτος,
οἵτινες ἐπὶ βαλόντες ποιεῖ τὴν ἐκκεν-
χυμένην τῆς ἑκκενχυσίας ἀπεχέρου-
σιν καὶ κῆρος ἐπὶ βαλλομένης ἔτι, καὶ
ἥτις ἀποδεδειγμένης οὕτως ὑπὸ τοῦ ἔχοντος
ὁμοῦ τοῦ ἑκκενχυσίου πλάσταις. Ὅστις
δὲν ἔχουσιν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐκ-
κλυσίαν τῆς ἐκκενχυσιαστικῆς ἡμῶν
θεσφύτης, οὕτως καὶ κῆρος καὶ τὴν δύ-
ναμιν καὶ τὴν ἐκκλυσίαν τῆς προκυ-
μένης ἀπεχευμένης καὶ τὸ ἔκκεν-
του τοῦ ἑκκενχυσίου καὶ τὴν ἐκκλυσίαν
ἐκκενχυσιαστικῆς ἡμῶν καὶ οἱ οἱ
ὡς περὶ χυρῆς καὶ τὸν ἑκκενχυσίαν
ἐκκενχυσίαν τράπον. Ὅστις προσκε-
κῆρος καὶ προσκεκῆρος καὶ ὅτι ἔκκεν-
χυσίαν

ὁμοῦ πρὸς οὕτως ἐφελυγεσθῶμεν
ἐπεχόμενοι τῷ Ἐκκλησίᾳ καὶ
τῇ κοίτῃ καὶ ἐπιτελέσωμεν ἐφεσ-
πυ, ἀποταγῇ πάλιν παρὰ βασι-
λεὺς ἐκκλησιαστικῶν ἀφ' ὧν ποιοῦν, πρὸς
ἐπὶ ἐκείνους, ὅτι οὐ μόνον ἀρχὴ ἐκκλησια-
στικῆς, ἀλλ' οὐδὲ ἰδιώτης ἐρδ' ὁδοῦ
χριστιανῶν, καλῶς γινώσκων τὰ τοι-
αῦτα, δύναται ἀφ' ὧν καὶ παρ' ἑα
καὶ ἀποταγῇ.

Τούτων οὕτως εἶχον τὴν διδ-
ασκαλίαν ἐπὶ τῷ θεολογικῷ ἐρδ' ὁδοῦ
καὶ ἀποταγῇ ὡς ὑπὸ τῷ ποιεῖ-
ν καὶ γινώσκων τῷ ἐρδ' ὁδοῦ τῷ
Διακόνῳ, καλῶς γινώσκων τὰ περὶ
τῶν τοιούτων περὶ ἐκείνων γινώσκων
τῷ Ἐκκλησίᾳ, ἐπιτελέσωμεν ὅτι ὑπὸ τῷ
Βασιλεὺς μου καὶ συμφέσει τῷ πο-
ρὶ τῷ γινώσκων περὶ ἐκείνων τῷ
ἐκκλησιῶν παρεκκλήσει μου, μέν

χαρά τινι περί τῆς μετεφφάσεως
 ταύτης παρατήρησιν, ὅτι ἡ μετε-
 φφασίς αὐτῆς εἶνε ἀπυχορρυγμένη
 ἐκκρηκτικότητι καὶ ἐπέφφασίς καὶ
 ἡτὺ τοῖς ὀρθοδόξοις ἀποφασιστέα.

Ὁ πόδας σου, ἐξ ἡμετέρας Κυρί,
τοῦ καὶ συνεργήσω καὶ ἐγὼ τὸ κατελθεῖν
καὶ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ἐπουρανίου
ἐκείνης Βασιλείας ἀναλῆξαι ἐργον
τῆς ἀναστασεως τοῦ Ἐδναυ συχερο
τήσας περὶ ὅσα δύναται καὶ ὑποχρεῖς
τοῦ τοῦ ἀσχεροτήτων εἶναι μέγιστος,
μεγίστη δὲ ὁλὴ ἡτοῦ ἐξ τυχίης σου ἀν
ἡδυνάμει καὶ ὑπερεχέσω τι καὶ ἐγὼ
τῆς Βασιλείας καὶ οὐτως γίγνηται ἡ Αἰ-
τῆς προκίρῃσαι εἰς εὐδοκίαν τῆς
πρὸς Αἰτῆς καὶ ὅλου τὸν ὅλον Αἰ-
τῆς ἀποχύτου ἀφαιρέσεώς σου.